

НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ на
ДВИЖЕНИЕТО "ЗАЩИТА на
ЗАСЕГНАТИТЕ от ЗАКОНА за
РЕСТИТУЦИЯТА" - /ЗВСВОНИ/.
СОФИЯ, 1606, ПК №182

27
ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Т У КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вж. № 18

Дата 1.07.96

СТ А Н О В И Ш Е

НА НАЦИОНАЛНИЯ КОМИТЕТ НА НАЦИОНАЛНОТО ДВИЖЕНИЕ

"ЗАЩИТА НА ЗАСЕГНАТИТЕ ОТ ЗАКОНА ЗА РЕСТИТУЦИЯТА"

ОТНОСНО: Конституционно дело № 10/1996 г

5-14 Н. В. 11. 11. 96 г.
2. 11. 96 г.
1. ~~УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ~~

Сблъскваме се отново с омагьосания кръг на поредните поправки на ЗВСВОНИ, които за съжаление пак носят белега на непълнотата, неяснотата и едностранчивостта и не решават въпросите на засегнатите граждани по членове 6 и 7, а така също и някой от въпросите на бивши собственици на отчуждени жилишни ~~здания~~ ~~здания~~.

От друга страна пред нас е искането на 49-те народни представители от 37-то Народно събрание, за обявяване противоконституционност на параграф 4 от ЗИЗВСВОНИ/ ДВ, бр. 51/96 г./ В края на искането се настоява за спешно решаване на делото, "за да не се създава объркване при приложението на Закона".

Ще си позволим отново да отбележим, че "объркването" идва не толкова от поправките, а от несъвършенствата на самия закон и от неговото силно политизиране. Не малко за това политизиране допринесе и Конституционния съд със своите едностранчиви решения и тълкувания до сега по членове 6 и 7 от ЗВСВОНИ. Те се правеха единствено около член 17 ал. 3 от Конституцията на Р Б, като интерпретацията беше стеснена в един ограничен кръг на признаване на право на собственост, която собственост може да бъде спорна дори по ЗВСВОНИ. Освен това тя е и отменена. Премълчавах се и не се споменаваха нищо за нарушените неотменни човешки и граждански права на засегнатите граждани по членовете 6 и 7 от ЗВСВОНИ и на част от собствениците, които не са получили никакво обезщетение.

Ние продължаваме да стоим твърдо зад всички изразени от нас пет становища по конституционни дела № 4, 24 и 29 от 1995 г. В по-голямата си част те дават отговори на въпросите, поставени и в настоящото Конституционно дело № 10/1996 г., затова няма да ги повтаряме. Вярно е, че в посочените от нас становища ние сме засягали и проблеми извън предмета на конкретните дела, защото считаме, че правните норми не са

догми и тяхното по-широко осветляване е само от подза. Известно ни е, че предмета на делото се определя от искането на оправомощени по чл. 150 ал.1 от Конституцията субект. Но когато се педира за законност, Социална справедливост, морал, нахърняване на добрите нрави и прочие, то това трябва да се прилага на основата на равнопоставеността, а не в защита само на една категория хора. Нашата не трябва да се гледат само от една камбанария. Затова изнасянето на факти и позиции извън предмета на конкретно дело, които дават допълнителна и по-ясна светлина по него, би следвало да се вземат под внимание. Те могат да станат и повод за дискусии за изясняване спорни правни въпроси и казуси.

В тази връзка ние сме сериозно обезпокоени от някой постановки в ЗИДЗВСВОНИ/ДВ, бр.51/96/, които са извън предмета на КД № 10/96, но по които сме реагирали остро още преди закона да мине на първо четене, но не се обърна никакво внимание.

Според параграф 2 т.1 от допълнителните разпоредби - "на лицата, осъдени по членове 6 и 7 да освободят съответните жилища, общинските съвети предоставят с предимство жилища съобразно с параграф 11 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за общинските жилища /ДВ, бр.44/96 г./ Това означава че ще се предоставят резервни жилища, в които обаче, съгласно чл.45 настаняването става за срок не повече от 2 години. А след това накъде?!? И пак отново сериозни проблеми! Ако това не е подигравка и геноцит с нас, здраве му кажете.

Подобно е положението и по точка 2. Къде ще се търсят тези жилища на свободен наем?!? До кога ще бъдем подмятани от едно място на друго, като ненужни вещи?!? А последствията от всичко това?!? Представяте ли си какво ще стане?!? Това ли е защитата на нашите конституционни човешки и граждански права?!? Кой орган и как ще проверява доходите на гражданите, за да прецени, че те имат възможност да плащат свободен наем?!? По какъв начин общините ще плащат разликата като нямат средства?!? Исканите наеми от собствениците са в рамките от пет до петдесет хиляди лева, а много са случаите когато се искат само долари.

Недомислиа има и в параграф трети. И още нещо - правилника, който се предвижда да издаде Министерския съвет само за параграф трети ще бъде или за целия закон?!? И защо до сега този правилник не беше изготвен и даден за мнение и на нас?!? До кога ние ще бъдем поставяни при свършени факти?!?

А как трябва да се тълкува параграф 1 от ЗИДЗВСВОНИ с направеното допълнение към чл.7 от ЗВСВОНИ?!? Тълкуванията, които се правят са най-различни. Едни смятат, че с това се обезсилва член 4 от ЗВСВОНИ, други, че това е поредната тайна и нечиста сделка между СДС и БСП.

За разлика от някои ние не сме сектанти и считаме, че всичко полезно от новата история на България след освобождението от турско робство трябва да се ползува. Много закони преди 09.09.1944 г. имат демократичен характер и справедливо решават отделни социални въпроси. Защо не вземем за пример Закона за наемните отношения. Клаузите в него при сегашната обстановка в страната спокойно могат да се ползват с известно осъвременяване. Или Закона за спекулата. Пазарната икономика си е пазарна икономика, но в някои отношения се налага и трябва законово да се регулира от държавата. Нашите председатели от периода на действието на Търновската конституция не са били по-глупави от нас. В много отношения трябва да се учим от натрупания опит.

Ние не споделяме искането на депутатите от 37-то НС за обявяване като противеконституционен параграф 4 от ЗИДЗВСВОНИ. Те се позовават преди всичко на решенията на КС по КД № 4, 24 и 29. Независимо от особеното правно положение на Конституционния съд ние считаме, че неопределеността му не може да се ^{приеме} като догма, както и към която и да било друга институция или хора. Според нас позоваването на чл. 26 от ЗЗД, не сделките по чл. 7 от ЗВСВОНИ са нищожни от приемането на Закона през м. февруари 1992 г е най-малкото дискуссионен въпрос, който е невъзможно да се развие в рамките и нормите на едно конституционно дело. Изразеното становище не е убедително, за да не кажем нещо повече.

В много наши документи сме подчертавали, че заповедите на кметовете за деактуване на реституираните отчуждени жилища трябва да се обявят за недействителни, тъй като в ЗВСВОНИ няма правна норма, която да им делигира такива права. Едноличните действия на кметовете при деактуването не се контролират от никого. Това създава богати условия за нарушения и корупция. Не можем по друг начин да си обясним фактите че:

1/ са деактувани жилища в нарушение на чл. 4 от ЗВСВОНИ, за които собствениците са били обезщетени с пари, други жилища или имоти, а не с облигации

2/ Деактувани са жилища, отчуждени за спекула.

3/ Деактувани са жилища, отчуждени преди 09.09.1944 г.

4/ Деактувани са многоетажни сгради, от които всички наематели са настанени в общински жилища, без техните имена да са били в списъците на нуждаещите се съгласно наредбата. Явно собствениците са уредили въпросите по "другия" начин.

5/ Деактувани са жилища собствениците, на които никога не са живяли в тях и най-важното нито те нито наследниците им са живели в населеното място, където е жилището.

При решаването на въпросите с осигуряване на жилища трябва да не се изпуска и една немаловажна страна на етика, морал и хуманност. Става дума когато от реституирани жилища се изваждат слепи хора, тежко подви-

жни инвалиди и немощни възрастни хора. Освен, че на тази категория хора е нарушена микросредата, представяте ли си колко години са необходими на един незрящ човек да научи маршрута от новото местоживееие до работата си, до магазинната мрежа и прочие. Колко загубено време ще е необходимо и на човека, който ще го води за изучаване на маршрута.

Ние от 1994 г. многократно изразяваме, и в писмена форма, нашите позиции и предложения до всички заинтересовани страни за съвместно разглеждане и решаване на всички въпроси по реституцията на жилища, но отклик отникъде. В нашите позиции помолихме за съдействие и Конституционния съд.

С обръщение от 20.02.1996 г., ксерокопие от което ви предоставяме, подписано от представители на дружествата на Движението в София, помолихме Председателя на 37-то НС акад. Сендов, под негов патронаж да се проведе среща на всички заинтересовани страни, за решаване на този остър Национален и социален въпрос. "Отново глас в пустиня".

Ние още веднъж потвърждаваме нашата позиция, че единствено при добра воля, желание и без политически пристрастия, лични интереси и амбиции можем всички да седнем заедно и с разум, равнопоставено и справедливо да разгледаме и решим окончателно всички въпроси, касаещи двете страни-собствениците на отчуждени жилища и засегнатите граждани от членове 6 и 7 от ЗВСВОНИ. Друг път за премахване на напрежението в обществото няма! С кулоарни, нечисти политически пазарлъци за наша сметка до никъде няма да се стигне. Конфронтацията ще расте и може когато се опомним да бъде вече късно, защото последствията ще бъдат неизлечими. От това никой политическа сила няма да спечели. Вярваме, че Конституционния съд в своята работа не забравя древната латинска сентенция, че "Правото е наука за това, кое добро и справедливо".

Прилагаме: Ксерокопие от нашето обръщение от 20.02.1996 г.

искрено уважение:

Национален комитет на Националното
Движение за защита на засегнатите от
Закона за реституцията - ЗВСВОНИ

26.06.1996 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: <

/Б. Карагачев/